

banen en lettere Forbindelse med Hamborg, og altsaa ved at lægge en stærk Afgift paa Skibsfarten begunstiger man aabenbart, som jeg sagde, Handelen paa Hamborg fra Sylland og skader Syllands direkte Handel. Det stiller sig ganske vist ikke saa uheldigt med Hensyn til Verne, men at det vil være til Skade for Sylland, tror jeg er sikkert. Jeg tror, at man maa se Sagen fra den Side, og derfor ønsker jeg, at man vil gaa videre end Landsthinget.

Eugen: Desom § 10 skal fortolkes paa den Maade, som den høitærede Finanzminister nu sagde, finder jeg rigtig nok, at den bliver saa indviklet, at den vistnok slet ikke faar nogen Betydning. Opkrævningen af Skibsfartsafgiften er i sig selv indvillig nok, thi den kan ikke ligefrem beregnes efter Skibet, men den skal beregnes efter Varerne, og naar Skibe komme hertil fra forskjellige Havne, blandt hvilke der er nogle, som have sluttet Dverenskomst med den danske Regjering, medens andre ikke have det, skal der ske en Udskillelse mellem de Varer, som ere komne fra den ene Havn, og de, der ere komne fra den anden. Der er saaledes en Dverenskomst mellem England og Danmark i den af den ærede Minister omtalte Retning, nemlig at Varer, der komme fra England, ere frie for at betale Skibsafgifter her i Landet, imod at Varer, der komme fra danske Havne, ere frie for at betale lignende Afgifter i England; men da noget Saadant ikke gjælder med Hensyn til Varer, der komme fra Frankrig, vil et Skib, der indtager en Del af sin Ladning i Frankrig og Resten i England; og derpaa kommer her til Danmark, komme til at betale Skibsafgift af de Varer, det har indtaget i Frankrig, men ikke af dem, det har indtaget i England. I det Hele taget forstaar jeg ikke ret, hvad der kan komme ud af § 10, eller hvilken Nytte Regjeringen i det Hele taget kan have af den. Da det derefter isølge min Formenting vil blive endnu vanskeligere at opkræve Skatten, og ikke alene det, men man vil heller ikke faae nogen Dversigt over, hvad Statens indbringer, idet det staar i Regjeringens Magt ganske at kunne udslette Skatten ved Dverenskomsten med forskjellige Lande, vilde

jeg foretrække, at denne § 10 rent faldt bort.

Fjord: Jeg kan ikke være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Ode Valgfreds (Duxen), naar han betegnede Skibsafgiften som en Skat, der hvilede paa Varerne. I en vis Henseende har han ganske vist Ret; men, naar Skibsafgiften er lige høj, enten de Varer, et Skib er ladet med, have en stor eller meget lille Værdi, saa forekommer det mig, at det maa siges at være en Afgift, der hviler paa Rhederiet og ikke saa meget paa Varerne. (Duxen: Paa Befragtingen!) Ja, paa Befragtingen og som Følge deraf paa Rhederiet, skjøndt jeg kan indrømme, at denne Afgift vil fordyre Varerne; men jeg synes dog, at selve Afgiften suarere maa betragtes som en Afgift, der hviler paa Fragten.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Alberti: Thinget anser vistnok Forslaget for egnet til Behandling af et Udvalg, og da der efter vor Lovgivning altid har været en vis Forbindelse mellem Skibsafgifterne og Toldvæsenet, foreslaar jeg, at Sagen henvises til Behandling af Toldudvalget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Albertis ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 65 Stemmer mod 9.

Formanden: Det vil være temmelig sent at begynde Behandlingen af nogen ny Sag i dette Møde, og jeg skal derfor her afbryde Forhandlingerne.

Under Mødet er omdelt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Rettsbetjentembeder.“ Wendingsforslag til den forestaaende 2den Behandling af denne Sag bedes indgivne i